

Socialistisk ugekommentar

- udsendt af SAPs Forretningsudvalg fredag den 17. april 2009.

Med de afghanske kvinder mod den dansk-støttede regering

Onsdag d. 15. april gik 300 afghanske kvinder på gaden i Kabul i protest mod en ny lov, der giver manden i et ægteskab ret til sex med sin kone mindst hver fjerde dag, samt begrænser kvinders færden uden for hjemmet.

1.000 moddemonstranter kastede sten mod de protesterende kvinder.

Organisationen Revolutionary Association of the Women of Afghanistan (RAWA) kan bevidne, at angreb på kvinder, der kæmper mod undertrykkelse i det krigshærgede land, er en praksis, der ikke er forsvundet med det Taleban-styre, som den vestlige "koalition af villige" hævder at bekæmpe – blandt andet i kvindefrigørelsens navn. Vestlige politikere har da også stået i kø for at fordømme den lov, som den afghanske præsident Karzai midlertidigt har sat i bero.

Loven blev godkendt i marts, men er endnu ikke trådt i kraft. Ud over at legalisere voldtægt i ægteskabet indebærer den, at kvinder ikke må søge arbejde, uddannelse eller gå til lægen uden tilladelse fra deres ægtefælle.

Karen Jespersen (V) kaldte loven "en ekstra grund" til, at Vesten fastholder sin militære tilstedeværelse i Afghanistan, og alle partier i Folketinget undtagen Enhedslisten støtter de vestlige landes tilstedeværelse.. Den amerikanske udenrigsminister Hillary Clinton sagde: "Kvindes rettigheder er en central del af Obama-regeringens udenrigspolitik", mens Mark Malloch Brown, den britiske minister for Afrika og Asien sagde: "Vi er forfærdede. Kvindes rettigheder var en af grundene til, at Storbritannien og mange andre i Vesten kastede os ind i kampen i Afghanistan. Det betyder meget for os." Som en slags freudiansk fortaelse tilføjede han: "og vores offentlige mening."

Som adskillige feminister fra hele verden har påvist, er sagen den, at afghanske kvinders vilkår ikke bekymrede "den vestlige verden" synderligt, før der skulle findes en offentligt acceptabel grund til at bombe et land, som i årtier har lidt under først sovjetisk besættelse, siden amerikansk støtte til reaktionære militante grupper som nu går under fællesbetegnelsen "talebanere".

En socialistisk feministisk reaktion på det seneste angreb på kvinders rettigheder i Afghanistan må have holde sig mindst to ting for øje:

1. Det er et voldsomt angreb på kvinders rettigheder at indskrive mandens ret til sex med sin kone i lovgivningen. Men også i f.eks. Danmark er det nærmest umuligt at forestille sig – juridisk såvel som socialt – at der kan være tale om voldtægt inden for ægteskabets rammer. Kvinders selvbestemmelse over egen krop er ikke kun truet under såkaldt "islamisk" lov.

2. Det er den vestlige koalition, der har banet vejen for, at de selv samme reaktionære, kvindeundertrykkende krigsforbrydere, som organisationer som RAWA i årtier har kæmpet og forsvaret sig mod, nu sidder på magten i Kabul.

Sidste år på kvindernes internationale kampdag lød budskabet fra RAWA:

”Hverken USA eller Jihadierne og Taleban – længe leve de uafhængige og demokratiske kræfters kamp i Afghanistan!” og videre: ”Som vi har erklæret adskillige gange, har den amerikanske regering ingen vilje til og ingen oprigtig bekymring for betingelserne for frihed, demokrati og kvinders rettigheder i Afghanistan.”

Hvad kan vi som socialister uddrage af erfaringerne fra Afghanistan? At ”vi” i ”Vesten” ikke skal blande os i ”andres affærer” – fordi det kun gør ondt værre? Naturligvis ikke. Fordi såvel patriarkat som kapitalisme og imperialisme er verdensomspændende, må den feministiske og socialistiske kamp også kæmpes internationalt. Men i solidaritet med dem, hvis side, vi hævder at kæmpe på. Afghanske kvinder har i årevis efterlyst solidaritet i deres illegale arbejde med at uddanne sig, at tjene deres egne penge – og at have sex eller ikke have sex med hvem de ville.

Da USA annoncerede, at ”krigen mod terror” skulle starte i Afghanistan, var mange afghanske kvindeorganisationer imod invasionen – ikke fordi de ønskede, at Taleban skulle blive ved magten, men fordi endnu et bombardement af det i forvejen sønderlemmede land ville gøre deres kamp for frihed endnu sværere. Deres dystre profeti er i fuld gang med at gå i opfyldelse. Og vores eneste mulighed for at kæmpe på deres side, er ved at solidariseres os med de uafhængige, selvorganiserede kvinder, der – lige så længe kvindekamp har været en parole i Vesten – har kæmpet de samme kampe imod patriarkat og imperialisme. Hvad enten det kom i skikkelse af Sovjet, Taleban eller NATO.

Socialistisk ugekommentar udsendes af SAPs Forretningsudvalg hver weekend. Hvis du er interesseret i at få den tilsendt direkte på mail kan du bestille den på sap@sap-fi.dk